

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ

Slíbili jsme úplnější informace. Aby úplnější informace z naší obce dávaly smysl, musí být chápány v historických souvislostech. Kronika Nové Pece, publikovaná v minulých letech v Životě pod Plechým, se o některých událostech nezmínila i když měli pro život všech občanů obce velký význam. Proto se jimi budeme muset postupně zabývat.

Omlouvám se, že první exkurze do minulosti bude obsáhlá. Je to na úvod nutné, aby dávala smysl. Je napsána podle mých osobních zkušeností a zážitků. Budete-li mít pocit, že se týká jenom mé rodiny, mějte trpělivost. Postupně zjistíte, že se dotýkala a dodnes dotýká většiny občanů. Možná proto je nutné dodnes udržovat veřejný prostor pod vlivem neúplných a zkreslených informací.

ÚZEMNÍ PLÁN

V polovině roku 2002 jsme spolu s manželkou otevřeli na jednání zastupitelstva Nové Pece otázku mnoho let spícího územního plánu. Upozornili jsme zastupitelstvo, že se blíží termín, do kdy lze u Pozemkového fondu ČR nárokovat bezplatný převod pozemků do majetku obce na základě schváleného územního plánu. Postoj starosty Štětiny a tehdejších zastupitelů nás zaskočil. Panoval všeobecný názor, že bez územního plánu je nám lépe, protože nás prý nesvazují zbytečná pravidla a obec žádné další pozemky pro své občany nepotřebuje. Dále jsme byli poučeni, že národní park při projednávání územního plánu stejně žádné pozemky obci neschválí a všechno zamítne.

Navrhli jsme, že bychom mohli ve prospěch obce využít svých zkušeností a znalostí odborné a právní problematiky a vyjádřili jsme zásadní pochybnost o neprolomitelnosti přístupu národního parku. Nakonec se zastupitelé a starosta Štětina shodli na názoru pověřit nás zastupováním obce v otázkách územního plánu. Udělali to evidentně proto, aby se nás konečně zbavili a zřejmě věřili, že se snadno potvrdí jejich tvrzení až ztroskotáme na jednáních s národním parkem.

Zpracovatel územního plánu sice také vyjádřil skepsi a neochotu k jednání s tehdejšími úředníky národního parku, ale když zjistil, že bez nároku na honorář na sebe bereme odpovědnost za toto jednání, projevil ochotu ke spolupráci. V co nejkratším čase jsme tedy museli připravit podklady k jednání pro podstatně velkorysejší rozvoj obce.

Náročná jednání proti tehdy vyhrocenému postoji národního parku se nám podařilo argumentačně zvládnout a prosadili jsme do územního plánu přibližně 90% námi navržených rozvojových ploch, které poté musel pozemkový fond vydat bezplatně obci Nová Pec.

Pro obec jsme tím získali veliký majetek a spoluobčanům jsme otevřeli výrazně lepší budoucnost a nové možnosti. Ale současně jsme se také hrubě provinili proti očekávání úřadu a vedení obce. Neztroskotali jsme na územním plánu, obhájili jsme naše názory a úspěšně jsme hájili zájmy našich spoluobčanů. Zasloužili funkcionáři, donedávna zodpovědní za územní plán a úřednice obecního úřadu začali nelibě nést ohrožení svého výsadního vlivu na život obce.

JAK JSEM SE STAL ZE DNE NA DEN NEPLATIČEM

V roce 1994 jsem se nastěhoval a řádně přihlásil k pobytu do chalupy v Nové Peci - Lázu. Protože mi ani po roce nepřišlo vyúčtování za odběr vody navštívil jsem pana starostu Jelena, abych zjistil, od koho vodu vlastně odebírám a komu mám za ní platit. Zároveň jsem ho upozornil na to, že hodlám rekonstruovat vodovodní přípojku.

Pan Jelen mi vysvětlil, že moje chalupa a neobývaná sousední chalupa jsou napojeny ze starého vodovodu bývalého zemědělského areálu, který obec Nová Pec oficiálně nikdy nepřevzala a tudíž za něj také nezodpovídá. Připravuje se ale výstavba kanalizace a obec teď nebude kvůli dvěma chalupám dělat 250 m nového vodovodního řadu.

Závěr podle pana Jelena zněl:

Až se bude řešit kanalizace vyřeší se i voda. Obec zatím od tebe nemůže žádné platby chtít, když za starý vodovodní řad a kvalitu vody nezodpovídá. Prosím tě, vydrž do doby, až se to bude řešit. Dáme ti vědět a nejsi sám, kdo za vodu neplatí, takových lidí je v obci polovina.

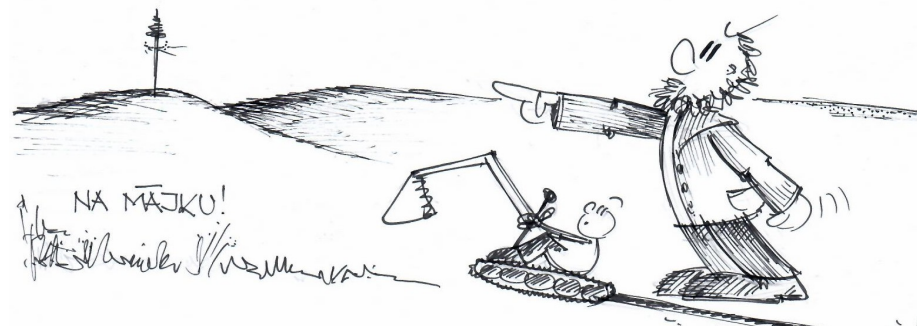
V letech 1997 až 1999 jsem stav vodovodu asi 2x urgoval u starosty Jelena a navrhl jsem, že vodovodní řad nechám udělat sám, pokud obec na to přiměřenou částkou přispěje. Odpověď starosty pokaždé zněla: To už nemá cenu, v nejbližší době se potáhne kanalizace a udělá se i u vás nová voda. Prosím tě, vydrž.

V roce 2001 konečně proběhlo územní řízení na stavbu kanalizace. Podle schvalované projektové dokumentace měl nový kanalizační řad vést tělesem stávající silnice III. třídy, tedy mezi stávajícími chalupami. Starý vodovodní řad tak neměl být touto výstavbou ohrožen.

Budování kanalizace

V roce 2002 byl kanalizační řad budován v rozporu s územním řízením přes starý vodovodní řad. Od dělníků stavební firmy jsem se dozvěděl, že to slovy „bagrujte směrem na májku“ nařídil pan starosta Štětina. Po příjezdu stavbyvedoucího a za účasti starosty Štětiny jsem je upozornil na to, že při hloubení výkopu v této trase zřejmě několikrát narazí na starý vodovodní řad a přípojky, jejichž polohu nikdo přesně nezná. Pan Štětina mě odbyl mávnutím ruky, abych se nestaral. Následně mě pak poučil, že o starý vodovodní řad nemusím mít strach, firma prý bude „bagrovat opatrně“.

-3-

V dalších dnech přes ujištění pana Štětiny firma asi 6x přetrhla starý vodovodní řad. Celkem logicky, protože u normálně vedené stavby se podzemní sítě před bagrováním vytyčují a stanovují se podmínky, jak bude firma postupovat v jejich ochranném pásmu, např. nutnost ručního odkopávání. „Opatrně bagrovat“ bez znalostí terénu neumí nikdo.

Nešlo o to, že při každém narušení vodovodu nešla půl dne voda. Když se něco staví nebo opravuje, tak k tomu dochází. Horší bylo, že se potvrdil rozsah staré vodovodní sítě, její stáří a tomu odpovídající stav.

Narušováním při stavbě se stav ještě zhoršil a kvalita dodávané vody je pochopitelně závislá i na stavu a stáří vodovodu. Navíc, jediný malý odběr naší chalupy na konci rozsáhlého starého systému s velkými světlostmi trubek znamenal, že voda je v těchto trubkách velmi dlouho a její kvalitu pak těžko může někdo zaručit. To si uvědomoval i starosta Jelen, když odmítal za starý řad převzít odpovědnost.

A velmi nebezpečná situace nastává při každém přerušení dodávky vody. Pokles množství vody v potrubí znamená, že se do hlavního řadu stáhne voda ze starých, zaslepených, zrezivělých a zarostlých přípojek. Ta zůstávala v nepoužívaných přípojkách bez pohybu mnoho měsíců a probíhají v ní bakteriologické a hnilobné procesy. Při opětovném plnění řadu se smísí znehodnocená voda s čerstvou a takto kontaminovaná voda je dopravována k okolním odběratelům. Víme o čem mluvíme. Po každé takové havarii to bylo na kvalitě vody několik dní znát.

Když firma přetrhla vodovod potřetí, navrhl jsem, aby před zasypáním položila do výkopu novou vodovodní trubku s tím, že trubku zaplatím ze svého. Profil výkopu to umožňoval a mohli by odříznout starý řad. Můj návrh je v zápisech z kontrolních dnů stavby, ale to byl jediný výsledek. Ušetřit za výkop pro vodovod, odstranit ohrožení veřejného vodovodu starou vodovodní sítí, legalizovat dodávku vody pro 2 chalupy a to vše za zanedbatelné peníze, nebylo pro starostu Štětinu na pořadu dne.

-4-

Jak obecní úřad odpovídá občanům na vstřícnost a trpělivost

Koncem léta 2002 jsem opět navštívil obecní úřad, abych upozornil na problémy starého vodovodu, táhnoucí se od roku 1995. Řekl jsem, že pan Jelen vázal technické i právní řešení na stavbu kanalizace, ale při její stavbě se situace jen zhoršila a opět neřešila. Znovu jsem navrhl, že se budu finančně i jiným vhodným způsobem podílet na řešení.

Vedoucí úřadu paní Boháčová a referentka paní Kopecká namítly, že v této věci nemohou vůbec nic udělat a jejich postoj vyjadřoval nechut se věcí vůbec zabývat. V podstatě na odchodu jsem ještě podotkl, že je to škoda i pro obec, když z výše uvedených důvodů za vodu neplatím.

V té chvíli se jako mávnutím kouzelného proutku obě dámy chopily iniciativy. Obratem jsem byl obviněn z toho, že tajně bezplatně odebírám vodu. Byl jsem jako školáček poučen, že se za vodu všude platí a že já jsem jediný, kdo za ní v obci neplatí.

Na mé námítky mi bylo postupně řečeno, že žádné ústní smlouvy pan Jelen nikdy s nikým neuzavíral, že si paní Kopecká na žádné jednání mezi mnou a panem Jelenem nevzpomíná (minimálně u jednoho byla přítomna), že žádné písemné smlouvy na odběr vody nejsou potřeba, že právní a technický stav vodovodu obec jako dodavatele vody nezajímá, atd. Byla mi okamžitě naúčtována částka za 5 let zpátky včetně penále.

Nepodvolil jsem se sprostému jednání, odmítl jsem částku zaplatit.

4.2.2004 nám starosta Štětina nechává zavřít vodu. Protože chybí uzávěry (důsledek toho, že Obec technický stav vodovodu nezajímá) nechá přeříznout trubku v šachtě, zaplavené bahnitou vodou. Opět se kontaminovaná voda dostává do obecního vodovodu a k odběratelům. Ještě předtím paní Kopecká pečlivě obtelefonovává majitele v zimě prázdných chalup, aby rozhlásila, že kvůli mně - neplatiči jim bude zavřena voda. Že se v právním státě může jednat o zneužití pravomoci, pomluvu, případně obecné ohrožení si uvědomil tehdejší místostarosta a poslal nám druhý den SMS, že nechává vodovod opět opravit.

Pro dokreslení situace

V roce 2006 řeší zastupitelstvo legalizaci zahrádek mezi bytovkami a „stojednáčkou“. Jejich majitelé se odvolávají na ústní smlouvy s panem Jelenem, na základě kterých si zahrádky oplotili a bezplatně užívali. Jedním z majitelů je i syn paní Boháčové. Zastupitelka paní Boháčová a referentka OÚ paní Kopecká vehementně tvrdí, že ústní smlouvy a bezplatné užívání všeho možného byly za starosty Jelena naprosto běžné a že si to přece všichni pamatujeme.

-5-

A ještě jedna souvislost

Pamatuji si dobře, jak časté bývaly havárie, odstávky a další anomálie v dodávce a kvalitě pitné vody. Časté výpadky, zavzdušnění, kalná voda nebo naopak přechlorovaná. Každý si mohl všimnout, jak se v průběhu let situace zhoršuje. Dříve než situace vygradovala, stala se vedoucí technických služeb paní Buzková. Naštěstí. Protože ona se, na rozdíl od jiných, za několik měsíců s tristním stavem obecního vodovodu vypořádala. Výrazně se zvýšila jistota dodávky vody i její kvalita.

Nevím o tom, že by se za to paní Buzková dočkala uznání. Naopak měla nedávno velký problém obhájit si odměnu za práci místostarostky. Že by někteří méně schopní zase záviděli nebo se snad cítili ohroženi?

C.PROJEKT - Projektová příprava

V 90.letech, krátce po vzniku našeho ateliéru, vyústila snaha po kvalitě a udržení profesní úrovně v nastavení zásad, které dodnes dodržujeme. Museli jsme proto překonávat řadu těžkých období v prostředí plném klientelismu, formalismu, byrokracie a často pochybného podnikání. Díky tomu jsme ale nikdy neklesli na úroveň dnes už běžně tolerovaných „obchodních“ praktik, podle nichž se za služby či zboží vydává kdejaký šmejda.

-6-

Projektová příprava staveb je výrazně složitější proces, než se z pohledu laika zdá. Rozhodně ji nelze chápat jako zboží, expedované ze skladu a není to ani typický výrobek na zakázku podle předem daných parametrů. Je to návrh budoucího konkrétního výrobku (stavby), vycházející ze specifických požadavků (jiných pro každou stavbu a lokalitu) a propracovaný do realizovatelné podoby ve formě návodu nebo lépe předpisu, závazného pro výrobce (stavební firmu).

Projektová příprava se skládá ze tří částí:

První částí je vlastní návrh řešení, projektování stavby a **zhotovení projektové dokumentace** (PD) v papírové a elektronické podobě. Výsledkem je výstup v potřebném počtu papírových paré a výstup na elektronickém nosiči. PD se skládá z jednotlivých stupňů. Jsou to návrhy a studie, PD k územnímu řízení, PD ke stavebnímu řízení a prováděcí dokumentace. Jednotlivé stupně PD na sebe navazují a řeší postupně budoucí stavbu ve stále podrobnějším měřítku. Součástí může být i zaměření a zakreslení stávajícího stavu, například u rekonstrukcí.

Druhá část se nazývá **inženýrská činnost** a zahrnuje konzultace, jednání a zastupování klienta (stavebníka) ve vztahu ke státní správě (např. stavební úřad), dotčeným orgánům (např. ochrana přírody) a dalším účastníkům správních řízení (např. sousedé stavby).

Třetí částí je **vztah mezi projektantem a klientem**. Tato, pro někoho obtížně definovatelná součást projektové přípravy, má naprosto zásadní vliv na dosažení kvalitního výsledku. Jestliže má projektant vytvořit stavbu, která naplní představy budoucího uživatele, musí se například u rodinného domu vcítit do životní filozofie a životního stylu klienta a jeho rodiny. Je to samozřejmě citlivá otázka ve vztahu k soukromí klienta a ne každý je ochoten v dostatečné míře své soukromí otevřít. Ještě složitější situace může být při hledání výchozích myšlenek, jde-li o práci pro obce, spolky a další korporace. Ideální stav nastane, pokud se dosáhne nezbytné spolupráce mezi klientem a projektantem na základě vzájemné důvěry.

Má-li být projektová příprava kvalitní ve vztahu k požadavkům klienta, státní správy i dotčených orgánů, musí být všechny tři výše uvedené části spolu co nejlépe provázány. Současně se rozsah činností a objem potřebné dokumentace musí volit přiměřeně ke konkrétní situaci. Cílem je, aby klient získal v odpovídající kvalitě to, co skutečně potřebuje.

PŘÍBĚHY STAVEB A STAVEBNÍKŮ (2) – Sleva nade vše

Vždy byli a občas dodnes jsou stavebníci, kteří berou projektovou přípravu stavby jako nutné zlo. Když dostanou od projektanta projekt, který je v jejich očích zpravidla nesmyslně drahý, rádi si poslechnou názory dalších „odborníků“, co všechno je na něm špatně a hlavně na čem se dá při stavbě ušetřit.

Oslovil nás klient, jemuž jsme projektovali stavbu, s žádostí o pomoc. Tesařská firma mu udělala špatně krov a on zvažoval soud o náhradu škody a nemalé peníze. I když jsme věděli, že některé části stavby dělal v rozporu s projektem, aniž by to s námi konzultoval, přijeli jsme samozřejmě jeho záležitost řešit.

Na první pohled bylo vidět, že krov je poddimenzovaný a hlavně jeho jednotlivé prvky neodpovídají výkresům. Protože v podkroví měl být byt, jednalo se o problém zásadní. Nemůžete mít například sloupek krovu uprostřed dveří nebo koupelnové vany. Kromě špatné konstrukce, materiálů a vlastní práce se tak tesařům podařilo i znehodnotit budoucí byt.

Měli jsme pro našeho bývalého klienta bohužel špatnou zprávu. Protože hrubě nedodržel projekt, nemůžeme mu ve sporu s tesařskou firmou pomoci a jeho postavení v tomto sporu je velmi vágní. Vyšlo totiž postupně najevo, že radostně naslouchal návrhům, jak významně ušetřit, protože jak známo, projektant je blbec a předimenzoval zbytečně krov. Při uzavírání smlouvy s tesařskou firmou jim vlastně předem jejich mizernou práci posvětil. Původně ušetřené peníze se mu tak změnily ve výrazně zvýšené náklady, protože musel celý krov dělat a zaplatit znovu. Navíc po dobu soudního sporu musel na mnoho měsíců pozastavit a zakonzervovat stavbu, otevřenou povětrnostním vlivům.

Nevíme, zda se mu podařilo dosáhnout alespoň částečného vrácení již vyplacených peněz za mizernou práci, ale dobře víme, že celá vesnice věděla, jak mizerného měl projektanta. Vždycky je nám líto času, který musíme z důvodů profesní slušnosti takovým stavebníkům věnovat.

V dubnu a květnu 2024 zpracoval: Jaroslav Calda

Na <https://www.cprojekt.cz/pohled.html> vyvěšeno 28.5.2024